

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய
22. எண்ணப் பதிகம்

(ஆசிரியவிருத்தம்)

*பண்: புறநீர்மை (பூபாளம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

* மங்கையர்க்கரசி - என்னும் தேவாரப் பண்; திருவாசகம் எண்ணப் பதிகத்தின் கருத்தைத் தழுவி யது.

Devaram

திருஆலவாய் (Sambandar)

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை வரிவளைக் கைம்மட மானி
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி பணிசெய்து நாடொறும் பரவப்
பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகன்நால் வேதமும் பொருள்களும் அருளி அங்கயற்
கண்ணி தன்னொடு மமர்ந்த ஆலவா யாவது மிதுவே.

திருவாலவாய் இது என்று அடியார் காட்டக்கண்டு அறிந்த சண்பை அண்ணலார் ,
துணைக்கைமலர் குவித்து , பேரன்பால் பண் இசை பாடிப் பணிந்து , `
மங்கையர்க்கரசி ` என்று எடுத்து , குலச்சிறையார்பணியும் சிறப்பித்து , ` எண்டிசை
பரவும் ஆலவாயாவது இதுவே ` என்று பாடியது இந்நற்பதிகம் .

Tiruvachagam

திருவாசகம்-எண்ணப்பதிகம் (Manikavachagar)

பாருரு வாய பிறப்பற வேண்டும்

பத்திமை யும்பெற வேண்டும்

சீருரு வாய சிவபெரு மானே

செங்கம லம்மலர்போல்

ஆருரு வாயஎன் ஆரமு தேஉன்

அடியவர் தொகைநடுவே

ஓருரு வாயநின் திருவருள் காட்டி

என்னையும் உய்யக்கொண் டருளே.

ஒழியா இன்பத்து உவகை

அடிகள் தம் எண்ணத்தினை விண்ணப்பித்த பதிகம் எண்ணப் பதிகம். `எண்ணம்` என்பது இங்கு விருப்பத்தினைக் குறித்தது. `ஒழியா இன்பத்து உவகை` என்ற முன்னோர் குறிப்பிலும், `உவகை` என்பது விருப்பத்தையே குறிக்கும். `இன்பத்து உவகை. இன்பத்தின்கண் விருப்பம்` என்க. ஒழியா இன்பம் - நீங்காத இன்பம்; நிலைத்த இன்பம் - பேரின்பம். முன்பு ஆசைப்பத்தினுட் கூறியவற்றினும் வேறாகச் சிலவற்றை இதன்கண் அருளிச்செய்வார். இது, தில்லையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பதே பதிப்புக்களில் காணப்படுவது. இது, சீர்வரையறையில்லா விருத்தத்தால் ஆயது. `பதிகம்` என்றமையின், பத்துத் திருப்பாட்டுக்களையுடையது என்பது தேற்றம். அதனால், இஞ்ஞான்று காணப்படுவன ஆறு திருப்பாட்டுக்களே யாதலின், `எஞ்சிய திருப்பாட்டுக்கள் விடுபட்டன` என்பாரது கூற்று உண்மையேயாம்; இவ்வாறன்றிப் பாயிரத்தின் பெயர்களுள் ஒன்றாகிய `பதிகம்` என்னும் சொல்லோடு இப் `பதிகம்` என்னும் சொல்லை ஒட்டித் திரித்து, ஆறு செய்யுளோடே அமைத்தல் கூடாமை அறிக.

Ramana Sannidhi Murai

206. துங்கவாள் விழியால் தோய்ந்தமெய் அடியார்
தொல்வினைத் தொடக்கறத் துணித்துச்
சங்கவாழ் குழைதாழ் செவிகளால் அன்னார்
தம்குறை கேட்டருள் சுரப்போய்
பொங்கரா வோடு புனித் தினம் திங்கள்
புரிசடைப் புணர்த்த வேங்கடவா
அங்கண நோக்கி அடியனேன் அல்லற்கு
ஆவஎன்று இரங்கவேண் டுவனே. 1
207. சூதங்க மாம்பார்ச் சுரத்தவா வளியால்
சுழன்றுஎறி பட்டவெம் பிறவி
ஆதங்க நீங்கி அடியனேன் உன்தன்
அடிநிழல் அடைந்திட வேண்டும்
வேதங்க ளாலும் விளம்புதற்கு ஆகா
வித்தகஆ னந்த வேங்கடவா
ஏதங்கொண்டு இன்ப ஊதியம் போக்காது
என்னையும் உய்யக்கொண்டு அருளே. 2
208. தீண்டாமை எ(ன்)னும் தீத் தீட்டுஅற ஒழிந்துஎன்
சிந்தைதூய் தாயிட வேண்டும்
வேண்டாமை என்னும் விழுப்பொருள் வேண்டும்
மெய்யுணர்வு உரம்பெற வேண்டும்
முண்டாரு(ம்) நிற்புன் முறுவலுக்கு உணவா(க)
முப்புரம் செற்றவேங் கடவா
ஈண்டாமை இச்சை அவிச்சைவே ரறச்செற்று
என்னையும் உய்யக்கொண்டு அருளே. 3
209. நின்னலால் ஒன்று(ம்) நிலையலாத் தன்மை
நினைவற நினைந்து இருந்து அறிந்தேன்
உன்னலாது உலகை ஒழித்துநான் உளத்தால்
உன்னையே உன்னுதல் வேண்டும்
பண்ணலார் சோனைப் பதிக்கணும் சிற்றம்
பலக்கணும் பயின்றவேங்கடவா
இன்னலால் அடியேன் இரங்கிடா வண்ணம்
என்னையும் உய்யக்கொண்டு அருளே. 4

210. புதுவது நாளும் புலவர்கள் புனைநின்
 பொன்னடிப் பக்திமை வேண்டும்
 முதுவருக் கெல்லா முழுமணிப் பூணு
 மோனநான் முற்றிட வேண்டும்
 கதுவுதற்கு அரிய கனஅழல் பிழம்பாய்க்
 கடவுளோர் கண்ட வேங்கடவா
 இதுவரை உன்னை இகந்தமைந் தாற்போல்
 இனிப்பிரிந்து ஆற்றகில்லேனே. 5

211. கருதுப கோடிக் கணக்குளா உடைய
 கைதவ மாய வெம் பிறவிப்
 பருவரல் ஒழிந்து பரமநின் பரம
 பதத்திடை வதிந்திட வேண்டும்
 குருபர னாகிக் குடிமுழுது ஆண்டுஎன்
 உயிரையும் கொண்ட வேங்கடவா
 ஒருபொழு தேனும் உனை அகன்று அடியேன்
 உடையவா உய்யகில் லேனே. 6

212. வாழ்தும்என்று இருந்த வலவையேன் பலகால்
 மனத்துஉ (ன்)னைக் காண்குருது அந்தோ
 ஆழ்துயர்க் கடல்வாய் அமிழ்ந்து அழிகின்றேன்
 அருள் சுரந்து ஆண்டவேங் கடவா
 மாழ்குறேல் உன்தன் மதிமயங் கிடநான்
 மாறிடேன் மனத்தினின்று இமைப்பின்
 போழ்தும் என்று அன்று புகன்றவாய்மையுமோர்
 பொய்ம்மையோ எம்பெரு மானே. 7

213. போற்றினேன் உன்தான் பொதிந்திலேன் புந்தி
 புணர்ந்திலேன் அடியவர் கூட்டம்
 தேற்றிலேன் உண்மை தெளிந்திலேன் சிந்தை
 தீர்ந்திலேன் உலகியல் ஆசை
 மாற்றிலா வகையால் அருள்சுரந்து ஆண்டாய்
 மதியினை உண்டவேங் கடவா
 நோற்றனே யானே நோக்கநீ வரினும்
 நோக்கநான் நாணுவன் அன்றே. 8

214. மேயினார் அகந்தை வீணர்என்று உனது
 மெய்அடி யார்தமைப் பலகால்
 வாயினால் வைதேன் வாழ்த்திலேன் முறையாய்
 வணங்கிலேன் நினைக்கிலேன் கொடியேன்
 ஆயினும் என்னை அருள்சுரந்து ஆண்டாய்
 அவ்வருள் அறியின் வேங்கடவா
 நாயினும் கடையாம் பேயனேன் உன்னை
 நணுகவும் நாணுவன் அன்றே. 9

215. எள்ளுளே நெய்ப்போல் என்னுளே இருந்த
உன்னையோர் இல்பொரு ளாக
எள்ளியே இகழ்ந்த இழுக்குமே நோக்காது
எனையும்ஓர் பொருள்ளன ஆண்டு
வள்ளமாய் இந்தக் கள்ளனேன் கையில்
வளம்பட வந்த வேங்கடவா
உள்ளுளே உணர்வாய் ஒழிவற வரினும்
உள்ளநான் வெள்குவன் அன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்

உன்னை இகந்து- உன்னை விட்டு நீங்கி

வள்ளம்-உண்ணும் பாத்திரம்